

единъ *пустенъ* байрамъ, И не гу не гу знаете, Кой денъ ви е, кои не е! *В. 27. 4)* пустой, напрасный, тщетный: Я позапременно силно стадо, Че ми се е додѣяло, Отъ *пустенъ* пътъ ходенѣ. *В. 184.* Пуста помощъ! Твърдината никога не помага, когато сърдцето е пропаднало! *Л. Д. 1876 р. 132. 5)* ужасный: Сѣ опулифъ въ Арапска девойка, Кога видофъ пусто лице царно, Лице царно, пусти забѣ бѣли, И ми дойде грозно и не'арно. *М. 54.* Страшна беда Хала-халетина: — — Кога клалатъ таа *пуца* уста, Дур' одъ уста огинъ изфарлюва, Дур' на гора листови облива. *М. 173.* Пуста сѣ клѣтва фатила. *М. 4.* Но ако да не бѣха тие пусти тѣжки даноци. *Ст. 6. 6)* проклятый: Ходилъ юнакъ на пѣстата войска, —, войска татарийска. *Д. 3, 1—2. ср. Л. Д. 1876 р. 147.* Пѣстите мѣи двѣ тѣги, Я да станѣте двѣ мѣли. *Д. 12, 1—2. 7)* дикій, буйный: Ке загинишъ уще млада, На пуста младость неодена, На рухо ненаносена. *М. 78.* **Пусть пометенъ** безтолковий *см. пометенъ.*

Пѣсула (*pouçola s. t. de l'ital. Boussole*) *с. ж.* подзорная труба: Р. отъ тамъ ся увѣри сѣ пѣсолата че Петковото описванѣ бѣше докрай истинно. *Р. А. 171.* Познахме въ кои страни на свѣта ся намираме, спорѣдъ пѣсолата и небеснитѣ звѣзди. *Х. II, 82.*

Пѣтникъ *с. м.* путникъ: Дал ти Бѣгъ добро, пѣтниче. *Пс. 19—20, 254.*

Пѣхнѣ *м. св. Пѣхамъ* *м. дл.* ударю, —яю, хлопну, хлопаю: Пѣхны го, да си опули очи-тѣ, като жибата въ калѣтѣ. *Ч. 216.* Та замахна с' тежки белезици, И го пѣхна по брѣсната глава. *Пс. 21—22, 543.* „А азъ ща да ти докажа, че ти е магносница“... извика Цона и пѣхна бѣдрото си. *З. 84.*

Пѣхо *с. с.* *въ поговорки:* Сѣди миренъ, да не доде пѣхо и рево. Сир. Сѣди миренъ, да ти не бѣж. *Ч. 228.*

Пѣшакъ **Пѣшекъ** *с. м.* дымъ, чадъ: Димъ и пѣшкъ отъ дѣ излѣзва зѣве ся по нѣкъдѣ си *куминъ*, а по нѣкъдѣ си *димнякъ*. *Пк. 32. З. 74.* Клѣба отъ тютюнявъ пѣшакъ. *Л. Д. 1873 р. 88.* Гдѣ-то пѣшакъ, тамъ и гласъ (*посл.*). *Ч. 141.* Едно отъ най-първите дѣйствия, които произвожда пѣшекътъ на човѣкътъ, е опиянението или зашемедаването и бѣлването. *З. 15.* **Пѣшеченъ** *пр.:* Ние гѣлтаме пѣшката за едно съ пѣшечниятъ сокъ. *З. 315.*

Пѣшило *с. с.* курево: Отъ пѣшило-то ми потѣкоха слѣзи (*отъ дыма пѣчки, табачнаго дыма*). — Не оставий въ стаж-тѣ ни цвѣтя, ни животны, ни кадежъ, ни пѣшило. *Л. Д. 1869 р. 92.*

Пѣшия* (*pouchi, s. t. Étoffe de soie noire avec laquelle on s'enveloppe le cou*) *с. ж.* тюрбанъ: Наложѣ калпакъ самуренъ, Завила бяла пѣшия. *Бонч. 77.* Бяла гажува развива Черна пѣшия завива. *ib. 137.*

Пѣшка *с. ж.* ружье: Пѣшки ми сѣ, како чѣста гора, А калпаци,